

Vel.oltar nekoliko grobo, a zelo zanimivo delo 1.pol.18.stol. Neprimerno po-slikan. Zelo primitivno.

Zelo zanimiva je arhit. cerkve s tristrannim zaključkom prez biterija in ostimi robovi globokih kap zaključka ter čisto svojevrstnimi obsteskimi polstebri z bogatim ogredjem.

Stele, LXXX, 17.7.1932, str.26:

(Dolgoletna težnja našega muzeja je bila, da bi našli tudi ovojnik, ki je bil v tem času vodilni učitelj slovenskega slikarstva. Ta želja je bila dosegla leta 1930.)

Alko zelenjivo rizanje močne živilice vo pščeri o izdelovali načrti (zelenjivo rizanje) ali pa živilica vo pščeri (zelenjivo rizanje) (zelenjivo rizanje).

Čeprav vseprisoten doček je bil naloženem vrednim orodjem začetka rizanja (zelenjivo rizanje) je pa rizanje močnega in zelenjiva rizanja (zelenjivo rizanje) je podobno rizajujočem

je dobro rizanje, da se rizanje močne živilice vo pščeri zelenjivo rizanje.

188

zelenjivo rizanje, da se rizanje močne živilice vo pščeri zelenjivo rizanje.

zelenjivo rizanje, da se rizanje močne živilice vo pščeri zelenjivo rizanje.

Gesb.

naslednji, največji skvarci svetega skvarca

Sv. Neža na Goliki pri Zrečah. - p.c.

1.

Filiala, posvečena sv. Neži.

Severovzhodno orientirana cerkev stoji na griču v n. v. 608 m.

Viri in literatura: Avg. Stegenšek: Konjiška dekanija, Maribor 1909;
Stele: Zapiski iz l. 1932.

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, enako širok in visok, plitvo 3/8 zaključen presbiterij ter na jugovzhodu od njega prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenito-opečna, ometana. Strohe sedlasta, strešaste, škriljeve; zvonikova konkovno stožčasta, škriljeva.

Zunanjščina: Vso cerkev opasuje pristrešen talni zidec in žlebasti fabion. Stavba je enotne gradnje in zunaj nerazčlenjena. V zvonico je prvotno vodila 3 sorazmerno ozkih, ppk lokov, pod katerih služi samo še jugovzhodni. V 1. nadstropju so zazidane 3 line, v naslednjih 3 nadstropjih pa so v zapadni in južni steni ppk line, v vrhujem 5. nadstropju pa so 4 enojne, ppk zvonove line z renesančno razčlenjenimi okviri. Zvonik zaključuje raven, žlebast zidec.

Severna cerkvena podolžnica ima samo 2 pp okni v presbiteriju, južna podolžnica pa v sredini profiliran pp portal s preklado, kvadratno in 2 pp okni z lunetami, luneto nad zakristijsko stroho ter pp okno z luneto. V 3/8 zaključku so 3 lunete, v poševnicih 2 zazidani pp okni ter v zaključnici pp portal z 2 konsolama, ki sta nasila strešico nad njima. Zakristija ima pp okno v južni in pp portal s profilirano preklado v zapadni steni. Cerkev je sorazmerno velika stavba ter lepe gradnje.

Notranjščina: Tlak je cementen, v presbiteriju dvignjen za 3 stopnice. Zidana devska empora počiva na 2 toskanskih stebrih in 3 križnih obokih.

Levo vodijo nanjo zалomljene stopnice.

Zvonica ima opečni tlak in križni obok. Glavni portal je pp, bogato profiliran, ušesast, z močno razvito preklado. Ladjine stene členita 2 para segmentnih slopov, par polslopov ter par slopastih konsol, ki nosijo bogato profilirano ogredje ter 3 križne oboke. Ogredje se nadaljuje tudi preko pp k slavoloka v presbiterij, katerega obteka, naročeno od 3 parov enakih slopov in para polslopov ter noseče 2 križna oboka in globoko vrezan 3-strani zaključek. Iz presbiterija vodi pp portal v zakristijo, ki ima cementen tlak in križni obok. Vsa notranjščina, ki je beljena, je snažna in prostorna ter kaže na dobrega arhitekta. Od kropilnikov je omeniti onega pri glavnih vratih s črkami A. K. V., ki je sem gotovo prinešen, saj je starejši od cerkve.

Oprava: Glavni oltar je velik, razkošen izdelek našega baroka, katerega odkriva velikopotezen koncept, v detajlih pa je precej shematičen. Tvorijo ga: 3-stopniščni stipes, kamenita menza, razgibani podstavek, ki je z obhodnimi loki zavzema vso širino presbiterija, to je skoraj 9m ter nastavek, katerega po 3 uviti stebri in 2 pilastro. Srednja stebra sta izredno bogata ter imata v sredini nekake kocke. Golasto ogredje je razgibano, atektonsko atiko nosita voluti, zaključuje pa usločeno ogredje. V atiki je BO v sredi žarkov in oblačne ter angelske glorijs. Na ogredju, ki je v višini presbiterijevega ogredje kleče 4 efebi. V osrednji dolbini je v oblakih ME, spodaj pa Boštjan, Klečeča Neža in papež Fabijan. Med stebri klečita Peter in Pavel, nad obhodnima lokoma Lucija in Agata. Figure so močno razgibane ter oblečene v vihrazo draperijo. Osrednja skupina je komponirana tako, da Marijo povezuje s svetniki otrok, ki sili k njima ter tako ustvarja celoto. Tabernakelj ima podobo lepega paviljona ter nekoliko zakriva glavno svetnico Nežo. Ves oltar je neokusno pobegljan že menda od 1. 1877. Obnoviti bi ga bilo treba v prvotnih barvah, marmoracij!

in pozlati. Oltar je izdelek Frančiška Zambliga iz Konjic iz sredine 18. stol.

Stranska oltarja sta delo iste roke. Imata kamenito menzo, v prostor razvit podstavek ter nadstavek, katerega nosita par pilastrov in par stebrov ter v sredini prekinjeno ogredje, ki se trapezasto povezuje. Atika nosita steba, flankirata voluti, zaključuje pa trapezasto speljana greda. Severni oltar je roženvenški ter ima kipe Ceharije in Elizabete, Joahima in Ane, v atiki pa Marijin monogram med 2 angeloma. Južni oltar je Jožefov ter ima kipe 2 neznanih svetnic in Apolonije ter Barbare, v atki pa Ježusov monogram med 2 angeloma. Vse 4 slike obeh oltarjev so Tomaža Fantonija iz l. 1877, ko je obnovil vse 3 oltarje.

Prižnica, katero nosi slop, je delo istega mojstra kot oltarji, katero krona Dobri pastir, ograjo pa krase 3 Fantonijeve slike, predstavljajoče: Janez Krstnik pridiga, Jezus uši in Apostoli oznanjujejo vero. Križev pot je tisk, polomljene orglje so iz zač. 19. stol., zakristijska omara pa je iz začetka 18. stol.

Vse ostalo je bp.

Oprema : Je bp.

Zvonik: Je brez zvonov.

Podstrešje: Cerkvena gradnja je enotna, kamenita; Oboki so opečni.

Resume: Leta 1717. je stala na mestu sedanje cerkve lesena kapela. Sedanjo stavbo so v celoti zgradili med leti 1723-26. Opravo je dobila proti sredini stoletja.

Okolica: Vzhodno cerkve stoji kapela, katero zaključuje profiliran raven zidec. Ppk odprtino obroblja profilirana bordura. V njej je ljudsko razpelo. Trikotno čelo z vzvalovljenimi stranicami krasi štirilist. Kapela je beročna, iz 18. stol. V njeno vnožje je vdelan nabiralnik.

Konečevatorske opombe: Cerkev je sicer vzdrževana, vendar se čuti, da je jekma malo uporabljena. Streha je ta in tam že načeta.

Ostalo:

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Konjice), rkp., str. 4, 4' (zapiski
1959)

In der Pfarrkirche von Sternstein befinden sich auf dem Dachboden die Statuen vom ehemaligen Hochaltar der Kartause. Mit der Stile dieser Statuen stimmen folgende Werke überein: zwölf Statuen des Hechaltars der 1717 erbauten Filialkirche S. Agnes bei Retschach, alle angeblich aus Seiz.

Aug. Stegenšek: Kirchliche Einrichtungsstücke aus der Kartause Seiz. - Der Kirchenschmuck, 1905, 36. Jahrgang, Nr. 1. S. 13, 14., Fig. S. 8.